

154 О, ЯК РВЕТЬСЯ ДУША

А. Гантовник

Con anima

S.
A.

tr

рветься ду-ша
во-рог ли-хий

T.
B.

tr

1. О, як рветься ду-ша,
2. Ча-сто во-рог ли-хий,

від об-раз
не-лег-ким,

від грі-хів і об-раз,
да-вить го-рем тяж-ким,

на ту Скелю на-
і лиш Бо-гом од-

mf

віч-на й міц-на.
я в сві-ті цім.

дій-ну, що віч-на й міц-на,
ним я жи-ву в сві-ті цім,

О гор-ну-ла пі-тьма, я зне-міг в бо-роть-
Про-ми-нув бу-ре-вій, сон-це яс-но бли-

Вкри-ла світ мла,
Стих бу-ре-вій,

-бі-щить. Ске-ля Ти, мій Гос-подь, я ско-
Ске-ля Ти, мій Гос-подь, Ти мій
Ске-ля Ти, мій Гос-подь,
Ске-ля Ти, мій Гос-подь,

слаб-ну в бор-ні.
яс-но бли-щить.

Soli S. A.

Приспів

У не-до-лі тяж-кій
-ва-юсь в То-бі. бі.
спо-кій і щит. у тяж-

В.
Гос-подь, в То-бі.
спо-кій і щит.

і в са_мот_но_сті час спо_ку_си_тель ме_

_кій у той час

_ні ста_вив сі_ті не раз. І не раз, і не

ста_вив ме_ні він сіть не раз.

два я ду_ше_ю сла_бів. Ске_ля Ти, мій Гос_

Я не раз ду_ше_ю сла_бів.

